

Stemmelister, som Regimentschefen selv vilde udarbejde, men hvis de stemte Ja, vilde de blive indstillet til Afsked med al den Kraft, en Regimentschef kan lægge i en Indstilling. Den højtærede Forsvarsminister gik ganske udenom dette Afsnit i Affæren, og det er det interessante: at man driver Underofficererne som Kvæg ind til en Afstemning og med Trusler om Afsked og Brødløshed tvinger dem til at stemme paa en bestemt Maade. Den højtærede Forsvarsminister gav ikke i Dag nogen Oplysning om, hvorvidt Regimentschefen har faaet Tilladelse til at optræde saaledes, da han var i Krigsministeriet om denne Sag. Jeg synes, det vilde være meget ønskeligt, at den højtærede Forsvarsminister oplyste os om, hvorvidt han har bemyndiget Regimentschefen til at optræde paa denne Maade.

Saa erklærede den højtærede Forsvarsminister, at med hans Tilladelse blev der ikke oprettet nogen Landsorganisation for Underofficerer. Det er mig ganske uforstaaeligt, hvorfor Underofficerer ikke maa oprette en Landsforening. Rundt omkring i de forskellige Foreninger ligger de inde med en Masse Penge, som de ikke kan faa frugtbargjorte paa rette Maade; der er saaledes det store Spørgsmaal om Understøttelse af Underofficersenker, det kan ikke løses, uden at man har en Landsorganisation. Hvorfor i al Verden maa de ikke lave en saadan Forening? Den højtærede Forsvarsminister siger, at Forholdene skal være lige for Officerer og Underofficerer. Men de er ikke lige; den højtærede Minister ved godt, at Officererne har deres Landsorganisation, krigsvidenskabeligt Selskab. I krigsvidenskabeligt Selskab drøfter man Tjenestesager, og der drøfter man Skattesager og naturligvis ogsaa rent militære Sager, men det er at komme ind paa alle de Spørgsmaal, som det skal være Underofficererne forbudt at drøfte samlede. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor den højtærede Forsvarsminister stiller sig saaledes, og at han i Dag ogsaa erklærer, at han ikke vil modtage en Deputation bestaaende af en Stabssergent og en Oversergent, der vil tale med ham om denne Sag. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Ministeren ikke vil gøre det.

Den højtærede Minister udtalte, at han har stillet sig meget elskværdigt, ja, særlig elskværdigt overfor Underofficererne. Jeg vil sige til den højtærede Forsvarsminister, at det er meget muligt, at han paa enkelte Omraader har vist sig imødekommende overfor dem, men i en hel Række vigtige Spørgsmaal har den højtærede Forsvars-

minister stillet sig meget uvilligt overfor Underofficererne. Paa den højtærede Forsvarsministers Indstilling blev der foretaget Afstemning iblandt dem om, hvorvidt Ekstraeksercersnoren skulde afskaffes eller ej. Underofficererne stemte, og det viste sig, at 64 pCt. stemte for at afskaffe Snoren; saa skulde man jo tro, at Ministeren tog Hensyn til dette Resultat, da han jo selv havde ønsket Afstemningen. Men da der var stemt, sagde han: 64 pCt. imod er for lidt, og i Stedet for at afskaffe Snoren blev den nu ogsaa tildelt Stabssergenter, skønt den højtærede Forsvarsminister meget godt ved, at Underofficererne betragter denne Snor som et Underklassemærke. Hvorfor kan den højtærede Forsvarsminister dog ikke gaa med til at afskaffe den? Jeg vil endvidere nævne Spørgsmaal som Uniformeringsreglerne og Forfremmelsesreglerne, især indenfor Artilleriet; i begge disse Spørgsmaal er Forsvarsministeren gaaet fuldstændig imod Underofficerernes Ønske, og han har endnu ikke nedsat den Kommission, som Underofficerene har bedt saa meget om.

Saa søgte den højtærede Forsvarsminister at dække sig bag Underofficersbladet: dette Blad skulde være Kilden til al Strid og Uenighed o. s. v. Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af dette Underofficersblad, hvad det har skrevet om Oprettelse af en Landsorganisation. Thi det er blevet fremstillet, som om Underofficersbladet har opfordret til Mytteri i Hæren! Det er jo saa langt fra Tilfældet. Hvad der staar, er saamænd meget uskyldigt. Efter Omtalen af, at den højtærede Forsvarsminister har nægtet at give Tilladelse til Oprettelse af en Landsorganisation, skriver Bladet — og jeg forudsætter her, at der var megen Bitterhed blandt Underofficererne, fordi Tilladelsen var blevet nægtet —: „Vi mener derfor, at det maa tages under nøje Overvejelse, om Tiden ikke nu snart skulde være inde til uden videre at danne Landsforeningen, og uden Hensyn til, om Krigsministeriet giver sit Samtykke dertil eller ej; det maa jo nemlig erindres, hvor beklagelige end de nævnte to Afslag kan være, at Krigsministeriet ikke, hverken ved Skrivelsen af 6. September 1902 eller ved den af 2. Juli 1912 har forbudt Underofficererne at danne en Landsforening, ingenlunde”. Det er jo ikke nogen Opfordring til at danne Foreningen, det er kun en Bemærkning i rent betragtede Form. Man siger, at der kunde være Grund til at tage under al-